

vedrørende Handeler med Husdyr. Det har for mig bevirket, at jeg ikke mere vil være med til at sætte noget ind paa at faa saadanne borgerlige Nævne. Derimod vilde jeg sætte overordentlig stor Pris paa, om det kunde lykkes ved en ny Procesreform at faa en saadan Tilstand fremkaldt, at man var i Stand til saa hurtigt som muligt at faa afgjort disse Tvistigheder. Gaar man bort fra Nævnet, hvad jeg ikke skal have noget imod, tror jeg, at man bedre kan se bort fra det, som det første Mindretal har bygget hele sin Betragtningssmaaede paa, naar det vil have en Tjenestebog og en Tyendebog for ved disse Bøger ligesom at kunne følge disse Retstvister saa meget som muligt fra først til sidst.

Men der er, som jeg nævnede, en anden Side ved denne Sag, og med Hensyn til denne vil jeg rette et Spørgsmaal baade til den højtærede Justitsminister og til den højtærede Indenrigsminister, som det ogsaa i en væsentlig Grad vil komme til at berøre. Der var nemlig en anden Betragtning, som gjorde sig gældende med Hensyn til disse Tjenestebøger, og det var, at det har en ikke ringe Betydning, at man altid kan følge et Menneskes Opholdssted, ikke alene for det offentliges Vedkommende, men ogsaa for vedkommende sely, idet det tidt kan komme til at staa saaledes, at det er vanskeligt for vedkommende at udrede, hvor han eller hun har opholdt sig paa denne eller hin Tid. Men jeg tror, at det vilde have meget stor Interesse, om dette kom til at gælde for alle Statsborgere. Jeg tror, at Tilmelding og Framelding vilde have overordentlig stor Betydning ikke alene for Tyendet, men for alle Samfundsborgere. Der er mangfoldige Forhold af den ene og den anden Art, hvor det har meget stor Interesse at kunne afgøre Spørgsmaalet: Paa hvilket Tidspunkt var dette din Opholdskommune eller dit Opholdssted i dette Land? Det har ikke alene Betydning, hvor det drejer sig om offentlige Forseelser eller sligt, men ogsaa i Skattespørgsmaal. I det hele har det, saaledes som vort Kommunalvæsen er indrettet nu, overordentlig stor Betydning, om man ad den Vej kunde konstatere, hvor den enkelte Statsborger har været paa dette eller hint Tidspunkt. Hvis man kunde naa dette — det er for Resten ikke et Krav, der alene fremsættes her, ogsaa Sogneraadforeningerne have meget indgaaende drøftet det og, saa vidt jeg ved, rettet Forespørgsler derom —, tror jeg, det vilde have overordentlig stor Betyd-

□

ning. Det vilde have Interesse at høre en Udtalelse fra den højtærede Justitsminister og den højtærede Indenrigsminister om, hvorledes de ville stille sig til en saadan almindelig Anmeldelses- og Frameldelsespligt for enhver Borger i Landet. Dersom man har en saadan almindelig Pligt, behøver man ikke særlig at opstille det Krav ved en Tyendelovgivning, hvad enten det saa er en Beskyttelseslov for umyndigt Tyende eller for Tyendet i det hele taget. Saa vil der ikke være noget som helst Klassepræg i en saadan Pligt; saa er det noget, vi alle sammen maa bøjse os for, og som jeg tror, vi alle sammen kunne være tjente med at faa gennemført. Jeg tror, det vil vise sig, at for de Interesser, der derved blive varetagne, vilde en saadan Ordning være af overordentlig Betydning. Jeg forstaaer meget vel, at det her rejste Spørgsmaal i første Linie sorterer under den højtærede Indenrigsminister, men jeg tror, det har Interesse ogsaa at faa den højtærede Justitsministers Mening at høre derom, ikke mindst af Hensyn til den Forhandling, som jeg gaar ud fra, der vil blive ført senere mellem det eventuelle Udvalg og Justitsministeren angaaende dette Lovforslag.

Jeg skal som sagt ikke komme ind paa de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, jeg indser slet ikke Nyttén deraf, thi jeg skønner, at der vil være overordentlig mange Vanskeligheder ved at naa til Enighed om de forskellige Paragraffer; men jeg vil understrege, at da der til at begynde med var stærk Tale om en Revision af Tyendeloven, sagde man fra dette Tings Side — ikke blot fra et enkelt Partis Side — ganske enstemmigt: Vi ønske en Revision af den bestaaende Tyendelov! Det var den Opgave, man gav Kommissionen, og den, som de to første Mindretal have holdt sig til, og som reelt har faaet sin Sanktion af det 3die og sidste Mindretal, der foreslaar Ophævelsen af Tyendeloven, men i samme Aandedrag siger: Vi ønske kun denne Ophævelse helt og fuldt for det myndige Tyende, men vi forlange en Beskyttelseslov for det umyndige Tyende. Dette Mindretal indrømmer og understreger overordentlig stærkt, at en moderne Beskyttelseslov for det umyndige Tyende kan der komme ud af de to Udkast, som de to første Mindretal have lavet. Jeg vil udtale Haabet om, at det maa lykkes det eventuelle Udvalg og den højtærede Justitsminister at faa et Samarbejde i Gang. Vanskelighederne ved at opnaa Enighed ville nok vise sig at være store, og der maa vises en overordentlig Imødekommen fra alle Sider. Jeg tror, man skal nøje overveje, om man for Tyendets